

[Kirsten Jacobsen.]

tinget skal begynde at ødelægge et princip, som altid har været gældende. Når man sælger grunde, er det meget normalt, at man laver et betinget skøde, og at skødet er betinget af, at udstykning finder sted. Jeg tror egentlig heller ikke, der var nogen, der havde ønsket at ændre det for ejerlejlighedernes vedkommende, hvis der ikke var en eller anden, som på et eller andet tidspunkt måske havde misbrugt denne regel. Sådanne misbrug kunne man nemt have klaret ad en helt anden vej, nemlig ved at vedtage fremskridtspartiets ejerlejlighedsforslag, som helt klart stoppede for det, og som kun gav tilladelse til, at salg på betingede skøder kunne finde sted, hvor kvalitetskravene var opfyldt, og så ved alle, at det kun var et tids spørgsmål, før ejendommen blev opdelt.

Ændringsforslag nr. 14 går ud på, at overdragelsesprisen til lejerne fortsat skal være vurderingsprisen plus 25 pct. Forligspartierne er blevet enige om vurderingsprisen plus 20 pct. og påstår, at formålet er at gøre det lettere at lave andelslejligheder. Det er imidlertid det eneste argument, der er givet for det; altså, man synes, lejerne ikke skal overtage ejendommen så dyrt, maksimalprisen skal være noget lavere. Der er ikke lagt noget andet sagligt argument på bordet i boligudvalget, som belyser, at vurderingsprisen i noget tilfælde har været for høj. Det har oven i købet været sådan, at de, der vurderer til offentlig vurdering, fastsætter ejendomsværdien som værdien ved 15. alm. vurdering plus 45 pct.; den hidtidige ejerlejlighedslov sagde 15. alm. vurdering plus 25 pct., og nu går man sågar ned til 20 pct. Også her er der kun tale om, at de fæle grundejere skal have så mange stryg, som vi kan give dem, og når vi kan få venstre til at hjælpe os, er vi ikke så socialistiske – det tror de i hvert fald ikke.

Fremskridtspartiet vil stærkt anbefale, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 10 fra forligspartierne. Deri fastsættes det bl. a., at selskaber skal kunne dokumentere, at hver enkelt person har opfyldt reglerne om at eje ejendommen i 5 år, før man kan tilbyde lejerne den.

Jeg vil gerne understrege, at fremskridtspartiet ikke synes, at selskaber, boligspekulanter, eller hvad man nu ellers kunne finde på at sige heroppefra, er noget, vi skal frede mest muligt, snarere tværtimod. Men vor indstilling skyldes, at den regel, man nu vil indføre med ændringsforslag nr. 10, faktisk freder boligspekulan-

terne, for de, der vil være spekulanter, de, der vil omgå den regel, vil gøre det, hvad enten den er der eller ej. Men alle de pæne lovlydige borgere giver I et ordentligt hak i tuden, for det er umuligt at opfylde betingelsen om, at et selskab med 1.000 aktionærer eller et håndværkerkonsortium eller noget andet skal kunne dokumentere det forlangte, og så får man en erklæring fra dem, der vil omgå reglen, om, at det har man gjort, og så bliver det et spørgsmål om at bevise, det ikke er rigtigt. Men de pæne og ordentlige mennesker, som læser lovforslaget, og som siger: ja men med så mange aktionærer og ingen registreringspligt, hvordan skal vi da kunne opfylde lovens regler? Ja, de kan altså ikke udstykke. Det kan de andre fortsat, og det vil vi i hvert fald ikke være med til. Jeg kan da være glad for, at det imellem første og anden behandling er lykkedes at undtage skilsmisse, arv og skifte fra reglerne om, at man skal have ejet ejendommen i 5 år.

Jeg synes, at når man stemmer om ændringsforslag nr. 19, som går ud på, at kommunerne skal kunne indtræde som andelshavere, bør man lige lægge mærke til, hvad det er, vi er på vej til at gøre. Vi har nogle sociale boligselskaber, der sidder som en kæmpemagtfaktor. Nu skal vi altså også give kommunerne lejlighed til at indtræde som boligspekulanter. Jeg synes nok, at al erfaring har vist, at dér, hvor kommunerne har været ejendomsbesiddere, har der været en bred opbakning bag ved et ønske om, at kommunerne skulle afhænde deres ejendomme; kommunerne skulle ikke sidde og uddele store, gode, rare pamperlejligheder til nogle veltjente medlemmer af den ene eller den anden vælgerforening. Men nu skal kommunerne altså kunne indtræde her og deltage i andelsboligforeninger; de skal også have lov til at beholde lejlighederne, hvis de har lyst, hvis de bare kan bevise, at de har til formål at udleje dem til bevægelseshæmmede. Jeg synes, det under alle omstændigheder er en elendig og dårlig idé, at kommuner eller andre offentlige myndigheder skal være grundejere her i landet.

Med hensyn til overgangsreglerne noterede jeg mig vældig nøje, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde, nemlig at forligspartierne var overbevist om, at så vidt det var muligt, havde man sikret, at alle, der havde disponeret i tillid til gældende lov og i god tro, var undtaget. Jeg er ikke sikker på, at fru Winnie Russell har ret. Jeg er sikker på, at en lang række